

порядка, получившими в различных исследованиях такие обозначения, как корпоративный дух или предпринимательский этос.

В деловом общении духовные приоритеты сконцентрированы в понятии «содружество», основанном на процессуальной совместной деятельности людей, способствующей их сближению, невзирая на их статусные и ролевые дифференциации. Содружество основывается на неинституциональных и несанкционированных отношениях взаимопомощи, оказания услуг, поддержки, покровительства, содействия и прочее.

Установка на дружелюбие как способ закрепления доброжелательности и готовности к диалогу крайне важна в духовных приоритетах делового общения. Она является универсальной формой при решении спорных вопросов и в конфликтных ситуациях. Дружелюбие способствует устранению в отношениях отрицательных эмоциональных реакций: чувство страха и неуверенности, обвинений и оскорблений. Дружелюбие способствует поддержанию интеракции. Отсутствие его может сказаться на прекращении контактов, когда один из партнеров будет считать себя свободным от обязательств, воспринимая отсутствие дружелюбия как нажим или давление.

Главное, на что направлено дружелюбие, – это вежливость, которая приобрела статус делового этикета. Деловой этикет способствует диалогичности: взаимопомощи и согласованности в делах и во мнениях, соблюдению справедливости, честности, порядочности и толерантности. Воспитание этикета является важной составляющей культуры поведения выпускников высших школ. Навыки этикетного поведения облегчают процесс адаптации к современным кросс-культурным и транс-культурным коммуникациям. Вежливость обеспечивает поддержание между людьми такой социальной дистанции, которая снимает эмоциональное напряжение.

Для делового общения в духовном измерении его пространства особое место занимает феномен мастерства, или искусного социального действия, который предполагает опыт, результирующий процесс освоения социального в его различных модификациях. Внутренний потенциал делового общения, подлежащий под статус духовности, связан с системой понятий, обозначающих актуализированное взаимодействие.

Горошко Н. І.

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

ВПЛИВ ЗАНЯТЬ ЗАГАЛЬНОЮ ФІЗИЧНОЮ ПІДГОТОВКОЮ СТУДЕНТІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТА ФІЗИЧНИЙ СТАН МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Погіршення здоров'я студентської молоді, а надалі і молодого фахівця, з кожним роком має явну тенденцію до збільшення. Цьому негативному явищу сприяє багато різноманітних факторів, однак, самий значний фактор – це

неправильний спосіб життя, негативне відношення до свого здоров'я, до навколишнього середовища, до занять фізичною культурою. В результаті цього у студентів знижується працездатність і продуктивність навчання, збільшується розумове і нервово-емоційне навантаження, погіршується психофізичний стан.

Одним з головних засобів зміцнення і збереження здоров'я, фізичної активності, оптимального психофізичного стану, є заняття по загальній фізичній підготовці (ЗФП), тому що саме ЗФП найбільш позитивно впливає на моральний і психофізичний стан людини. Питанням ЗФП в країні і за її межами займалися багато відомих вітчизняних і закордонних фахівців у галузі фізичної культури і спорту: Л. П. Матвеєв, В. А. Головін, А. В. Коробок, В. А. Кабачків, С. А. Полієвський та ін. Особливу увагу на навчальних заняттях по ЗФП вітчизняні і закордонні автори приділяють формуванню мотиваційних передумов до самостійних систематичних занять фізкультурою, формуванню в студентів глибоких знань по теорії і методиці фізичного виховання. Ці заняття сприяють зміцненню й удосконаленню в студентів психофізичної підготовки, розвитку базових фізичних якостей, практичних умінь і навичок, необхідних для подальшої продуктивної роботи протягом усього періоду трудової діяльності.

Фізична культура у вищому навчальному закладі – частина національної програми по формуванню загальної і професійної культури особистості сучасного фахівця. Як навчальна дисципліна вона забезпечує профільну фізичну готовність, виховання усвідомленої потреби ведення здорового способу життя, є одним із засобів формування всебічно розвинутої особистості. Основним цільовим завданням фізичної підготовки основного контингенту студентів є ЗФП. Програма ЗФП у вузах нашої країни розроблена для занять студентської молоді і спрямована на підвищення функціональних можливостей, загальної працездатності, є основною базою для спеціальної підготовки і досягнення високих результатів в обраній сфері діяльності або виду спорту. Організаційно-педагогічна основа проведення занять ЗФП вказує на позитивний фізичний, функціональний і оздоровчий ефект. Це спостерігається, насамперед, у зростанні фізичних якостей студентів, їх позитивному відношенню до систематичних занять фізичними вправами, у зібраності в навчанні і підвищенні успішності, а також у поліпшенні стану здоров'я в цілому. Слід зазначити, що досягнення необхідного оздоровчого ефекту при заняттях фізичними вправами пов'язано з рішенням ряду найважливіших питань, а саме: адекватність фізичних навантажень на організм індивідуальним можливостям організму, підтримання упродовж всього життя належного рівня всебічної фізичної підготовленості, збереження міцного здоров'я та трудової активності. ЗФП відіграє важливу роль у зміцненні здоров'я, підвищенні рівня фізичної працездатності, здорового способу життя, впливає на позитивний психофізичний стан студентів у їхньому повсякденному житті.

Список літератури

1. Физическая культура студента. Учебник / Под ред. В.И. Ильинича. - М.: Гардарики, 2002. - 448 с.
2. Влияние физических упражнений на работоспособность и здоровье человека / Пирогова Е.А., Иващенко Л.Я., Страпко Н.И. – Київ : Здоровье, 1986. - 152 с.
3. Дембо А.Г. Актуальные проблемы современной спортивной медицины. - М.: Физкультура и спорт, 1980. - 294 с.
4. Сорокин А.Л., Стельников Г.В., Вазин А.Л. Адаптация и управление свойствами организма. - М.: Медицина, 1977. - 258 с.
5. Засоби відновлення розумової працездатності: Методичні вказівки до теоретичних і методичних занять з дисциплін «Фізичне виховання» і «Управління професійною працездатністю» (для студентів денної форми навчання усіх спеціальностей Академії) / Укл. Бондаренко Т.В. – Харків: ХНАМГ, 2009. – 35 с.
6. Формування здорового способу життя. Методичні рекомендації до практичних занять та самостійної роботи студентів з дисциплін «Фізичне виховання», «Фізична культура», «Управління професійною працездатністю» (для студентів усіх спеціальностей Академії та НПП)/ Харк. нац. акад. міськ. гос-ва.; уклад: О. Є. Вашев, В. М. Ключко. – Харків: ХНАМГ, 2009. – 44 с.
7. Психологія здоров'я. Психофізична саморегуляція. Методичні вказівки. (Для самостійної роботи студентів всіх спеціальностей). Уклад. Ключко В.М., – Харків: ХНАМГ, 2007. – 44 с.

Гранкина В. В.

*Харьковский национальный университет
городского хозяйства имени А. Н. Бекетова*

ОСНОВНЫЕ КОНЦЕПЦИИ ПОСТРОЕНИЯ СОВРЕМЕННОЙ МОДЕЛИ ВОСПИТАНИЯ МОЛОДЁЖИ В УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЯХ

Важным вопросом в обеспечении уровня социальной интеграции современной молодежи в жизнь является организация воспитательного процесса в учебных заведениях. Для решения этого вопроса необходимо определить основные концепции для построения модели воспитания.

Выделим четыре базовых конструкции:

- воспитание адаптивности молодежи к современной социальной среде (концепция социального воспитания);
- воспитание нравственно-ценностной ориентации молодежи (концепции о воспитании человека культуры);
- воспитание социальной успешности и социальной компетентности;
- воспитание индивидуальности студента, который способен самостоятельно строить свою жизнь (концепция воспитания индивидуальности).

Определим приоритеты концепций модели воспитания. Воспитывать студента можно традиционно, авторитарно и массово, формируя нужные нам качества по указанным четырем направлениям (адаптивность, культурность, успешность и индивидуальность). Если исходить из того, что внешнее авторитарное воспитательное воздействие на современного студента